

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

всѣки присѣтственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:

за въ Княжеството 20 лева, за по вѣнъ заедно съ пощенскитѣ разноси 35 лева.

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща до администрацията му.

Год. XIII.

СОФИЯ, петъкъ 1 ноемврий 1891 год.

Брой 240.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 151.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му отъ 14 октоврий т. г. подъ № 37360, и съгласно VI-то постановление на Министерския Съвѣтъ отъ 9 октоврий т. г., протоколъ № 73,

Постановихме и постановяваме:

I. Разрѣшава се на Императорската Отоманска Банка да отвори агенции въ Княжеството, които ще се занимаватъ съ слѣдующитѣ операции:

а) Да шконтиратъ всѣкакви търговски ефекти, билети на заповѣдъ, мѣнителници и всѣкакви видове задължителни на заповѣдъ и съ опрѣдѣленъ срокъ, происходящи отъ търговски транзакции.

Ефектитѣ или задължителнитѣ на заповѣдъ, представени въ Императорската Отоманска Банка за шконтiranje, трѣбва да носятъ най-малко два подписа и срока имъ да не надминава деветдесетъ дни.

Единий отъ подписитѣ, които се изискватъ, съгласно предидущия параграфъ, може да бѣде допълненъ съ залогъ на всѣвъкъвъ видъ цѣнности, товарителници, акции на банката, държавни облигации, варанти, стоки и други стойности, одобрени отъ съвѣта.

Въ случай на спиране работитѣ отъ страна на теглителя или на одного отъ тия, които сж

джиросвали, или на приемача, лицето което е представило ефекта, веднага трѣбва да го исплати или да остави залогъ, който да замѣсти испадналий подписъ.

б) Да зематъ участие въ заеми за своя смѣтка или за смѣтка на трети; да се натоварватъ съ водението прѣговори за тѣхъ и да отварятъ кредитъ на Княжеското правителство.

в) Да търгуватъ съ монети и скжпоцѣнни метали и да правятъ аванси срещу тѣхъ.

г) Да правятъ аванси срещу титри, стойности, варанти, конесменти и вложени стоки подъ контрола и надзора на банката, нъ само до двѣ трети отъ стойността имъ по курса на деня, въ който се правятъ аванситѣ и съ условие срока имъ въ никой случай да не надминава деветдесетъ дни.

д) Да правятъ за своя смѣтка или за смѣтка на трети, посредствомъ условена комиссиона, всѣкакви операции за размѣна и да се натоварватъ за смѣтка на трети съ събиранieto на закъсенѣли ренти, лихви или дивиденди, съ купуванието и продаванието на държавни облигации, индустриални стойности и стоки.

е) Да получаватъ на текуща смѣтка съ опрѣдѣлени лихви суммитѣ, които имъ се внасятъ.

ж) Да даватъ пари срещу ипотека на недвижими имоти.

И въобще да вършатъ за смѣтка на Княжеското правителство и на всички лица търговски работи, които влизатъ въ кръгътъ на операцийтѣ на едно банково учреждение.

II. По операцийтѣ си Императорската Отоманска Банка да се задлъжи да се подчинява напълно на мѣстнитѣ закони.

III. Императорската Отоманска Банка да се задлъжи да обнародва ежемѣсечно балансъ за операцийтѣ си въ Княжеството.

IV. Исполнението на настоящия указъ възлага на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия дворецъ въ Ст. София на 21 октоврий 1891 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.

№ 37360.

Господарю,

Събитията прѣзъ послѣднитѣ десетилѣтия се сложиха тъй щото границитѣ на нашето отечество станаха отворени за чуждитѣ индустриални произведения и търговия, които подъ защитата на свободата и безопасността въ вжтрѣшността на държавата ни, проникнаха и въ най затътенитѣ ѣ кжтове. Тѣ поради улесненията и евтинията, съ които се ползватъ при производството, затриха и продължаватъ да затриватъ остатъцитѣ отъ мѣстната ни индустрия и търговия. Първобитнитѣ и скъпи начини за обработването на земята и прѣработването на нейнитѣ произведения неможтъ да конкуриратъ съ въведенитѣ осъвършенствования у напредналитѣ народи. За запазването на економическата си независимостъ нашия народъ не е прибѣгвалъ, нито нѣкога ще прибѣгне до непростителнитѣ средства, съ които много народи сж се старали да съхранятъ отживѣлий вѣка си економически строй; а оржжието на митарственнитѣ тарифи и не е достатъчно, и не му е позволено свободно да го употрѣблява. Той отдавна е избралъ вѣрното, непобѣдимото оржжие за запазване на економическата си независимостъ напуцание старитѣ първобитни начини за обработването на земята, за прѣработването на произведенията ѣ, за вршението на търговията и сжщеврѣменно полагаение голѣми усилия бързо да усвои въ всичкитѣ си видове дѣятелность благотворнитѣ усъвършенствования, добити отъ напредналитѣ народи чрѣзъ науката и дълговрѣменната опитность. Той не се спира предъ никакви жертви за вѣрното постигание на цѣльта. Всѣкога чрѣзъ своитѣ представители щедро е отварялъ и отваря ковчега си за просвѣщението и поддръжанието училища и младежи ученици по земледѣлието и различнитѣ занятия и въобще за подкрѣпянието раз-

витието на мѣстната индустрия. Предъ възможнитѣ жертви нито той нито правителството на Ваше Царско Височество сж се стрѣскали.

Обаче за поддръжанието на това силно стремление на народа къмъ материалното прѣуслѣвание и съ това къмъ всѣцѣлото спечелвание и запазване на економическата независимостъ, необходимо нужденъ е капиталъ именно сега отъ колкото всѣкога другожъ. Неговата голѣма недостатъчность се испрѣчва на всѣка стжпка. Безъ него изобилното плопородие на отечествената ни земя, сѣкровищата, които крие тя въ недрата си, пословичното трудолюбие на българский гражданинъ заедно съ неисчерпаемата му енергия и здравъ разумъ, не можтъ да даджтъ желаемитѣ резултати.

За производдението на богатството нашата държава притежава двата безусловно нуждни фактори — богата земя, трудолюбиво, трѣзво бодро и разумъ население, обаче третия факторъ — капитала, както казахъ и по горѣ е твърдѣ много недостатъченъ. Неговото значение при сегашнитѣ обстоятелства у насъ когато всичко въ производството и търговията се прѣобразува, а най често съвсѣмъ на ново захваща и голѣмата му необходимость постоянно и отъ всичкото население силно се осѣща. Българската Народна Банка и земледѣлческитѣ каси сж единственитѣ кредитни учреждения, които помагатъ на нуждающето се население. Нѣ тѣ располагатъ съ твърдѣ ограничени средства за да можтъ да удовлетворяватъ нуждитѣ на всички. При това молжъ Ваше Царско Височество, да ми позволите да не испусна една твърдѣ важна подробность. Съ капиталитѣ на земледѣлческитѣ каси се ползува исклучително селското население, а съ тия на Банката и селското и гражданското. Капитала на Банката заедно съ частитѣ отъ вложениитѣ въ нея сумми, съ които тя може да располага, се пада едва по 8 лева на глава отъ цѣлото население въ Княжеството. Обаче една голѣма частъ отъ него е имобилизирана посредствомъ ипотечнитѣ заеми, които се даватъ еднакво и на градското и на селското население, а друга пакъ, голѣма частъ е раздадена на селското население или въ видъ на заеми на земледѣлческитѣ каси или въ видъ на врѣменни срочни заеми, дадени направо на самото селско население, чрѣзъ агентитѣ, които Банката има въ всѣка околия и въ всѣки градъ на Княжеството. Така щото на градското население, състояща отъ търговци, занаятчии и разни

промишленници, което постоянно и голѣма нужда има отъ пари, остава една твърдѣ малка частъ отъ капитала на Банката, съвсѣмъ недостатъчна за удовлетворение на нуждитѣ му. Ето защо най много въ градоветѣ на всѣка стѣпка се силно усѣща голѣмата оскѣдностъ отъ капитали.

Спестителнитѣ съ промишленна или търговска цѣль дружества, които прѣзъ послѣднитѣ нѣколко години се съставиха почти въ всѣкой градъ и село все поради настоятелната нужда отъ капитали само въ нѣколко години отъ внасянитѣ у тѣхъ дребни економии не могатъ да събержтъ сумми, достатъчни да дотѣмятъ недостатъка въ Княжеството на капитали. На тоя именно недостатъкъ на капитали се дължи и явлението, че у насъ еднакво и въ градоветѣ и въ селата лихвитѣ достигатъ неимовѣрни размѣри minimum 12% (съ изключение заемитѣ, които дава Българската Народна Банка и земеделѣческитѣ каси), а maximum'a не може да се опрѣдѣли, защото често сж се откривали лихви, надминаючи и главницата.

Испаданието на старитѣ занаяти, незамѣненето имъ съ нови, които да удовлетворяватъ съврѣменнитѣ нужди на обществото, първобитността въобще която прѣобладава въ всичкитѣ видове народна дѣятелностъ и слабото движение на търговията сж все прями слѣдствия отъ оскѣдността на капитали.

Вслѣдствие на горѣизложеното правителството на Ваше Царско Височество, съ готовност посреща предложенията на разни инострани банкови учреждения за да откриватъ клонове или самостоятелни банки, които поради евтинията на капиталитѣ въ напредналитѣ страни, иматъ възможностъ да доставляватъ на народа ни и нуждного количество капиталъ и при това съ износна лихва. Едно отъ тия учреждения е и Императорската Оттоманска Банка, която прѣзъ миналий мѣсець септемврий, като испраща устава си, моли да ѝ се разрѣши да отвори агенции въ столицата сега и въ други градове на Княжеството по послѣ. Тая Банка е акционирана и чисто оттоманско учреждение, на което сж дадени особенни привилегии отъ страна на Императорското Оттоманско правителство, по издаване банкноти, сключване и издаване разни видове заеми, исплащане годишнитѣ на тия послѣднитѣ, прибиране държавни приходи, извършване расходи за смѣтка на правителството и пр., по край които то успѣшно върши и всичкитѣ други видове банкиерски операции. Съдалището на банката е въ Цариградъ. Тя прѣзъ врѣмето на Источно-Румелийский ре-

жимъ е открила една своя агенция въ г. Пловдивъ, която е улеснявала и продължава да улеснява населението отъ града и околността му. Всестранното изучаване на устава ѝ възложихъ на една нарочно за това назначена комиссия отъ компетентни лица, на която изложението заедно съ извлечение отъ устава за операциитѣ, които Банката може да върши чрѣзъ своитѣ агенции, внесохъ въ Министерския Съвѣтъ на одобрение. Министерския Съвѣтъ въ засѣданието си отъ 9 октоврий 1891 год. (протоколъ № 73, постановление VI), постанови:

I. Разрѣшава се на Императорската Оттоманска Банка да отвори агенции въ Княжеството, които да се занимаватъ съ слѣдующитѣ операции:

а) Да шконтиратъ всѣкакви търговски ефекти, билети на заповѣдъ, мѣнителници и всѣкакви видове задължителни на заповѣдъ и съ опрѣдѣленъ срокъ, произходящи отъ търговски транзакции.

Ефектитѣ или задължителнитѣ на заповѣдъ представени въ Императорската Оттоманска Банка за шконтiranje трѣбва да носятъ най малко два подписа и срока имъ да не надминава деветдесетъ дни.

Единий отъ подписитѣ, които се изискватъ, съгласно предидущия параграфъ, може да бжде допълненъ съ залогъ на всѣкаквъ видъ цѣнности, товарителници, акции на банката, държавни облигации, варанти, стоки и други стойности одобрени отъ съвѣта.

Въ случай на спиране работитѣ отъ страна на теглителя или на одного отъ тия, които сж джирисвали или на приемача, лицето което е представило ефекта, веднага трѣбва да го исплати или да остави залогъ, който да замѣсти испадналий подписъ.

б) Да зематъ участие въ заеми за своя смѣтка или за смѣтка на трети; да се натоварватъ съ водението прѣговори за тѣхъ и да отварятъ кредитъ на Княжеското правителство.

в) Да търгуватъ съ монети и сжпоцѣenni метали и да правятъ аванси срещу тѣхъ.

г) Да правятъ аванси срещу титри, стойности, варанти, конесменти и вложени стоки, подъ контрола и надзора на банката, но само за двѣ трети отъ стойността имъ по курса на деня, въ който се правятъ аванситѣ, и съ условие срока имъ, въ никой случай да не надминава деветдесетъ дни.

д) Да правятъ за своя смѣтка или за смѣтка на трети, посредствомъ условена комиссионна, всѣкакви операции за разиѣна и да се нато-

варватъ за смѣтка на трети съ събиранieto на закѣснѣли ренти, лихви или дивиденди съ купуванието и продаванието на държавни облигации, индустриални стойности и стоки.

е) Да получаватъ на текуща смѣтка съ опрѣдѣлени лихви суммитѣ, които имъ се внасятъ.

ж) Да даватъ пари срещу ипотека на недвижими имоти.

И въобще да вършатъ за смѣтка на Княжеското правителство и на всички лица търговски работи, които влизатъ въ кръгътъ на операциитѣ на едно банково учреждение.

II. По операциитѣ си Императорската Оттоманска Банка да се задължи да се подчинява пълно на мѣстнитѣ закони.

III. Императорската Оттоманска Банка да се задължи да обнародва ежемѣсечно балансъ за операциитѣ си въ Княжеството.

Велѣдствие на горѣизложенното честь имамъ най покорно да помоля Ваше Царско Височество, да благоволите да разрѣшите на Императорската Оттоманска Банка да открие агенции въ столицата сега и въ другитѣ градове на Княжеството по послѣ, които ще има да вършатъ по горѣизброенитѣ операции.

Ако, Ваше Царско Височество, одобряватетова мое предложение, то най покорно Ви моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмь, Господарю, на Ваше Царско Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 14 октоврий 1891 година.

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 153.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му отъ 14 октоврий т. г. подъ № 37368, на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“ и съгласно VII-то постановление на Министерския Съвѣтъ въ засѣданието му отъ 8 окт. т. г. протоколъ № 72,

Постановихме и постановяваме:

I. Разрѣшаваме да се прѣнесжтъ отъ запазенъ фондъ (гл. XVIII, § 90) по бюджета на Финансовото Министерство за 1891 г. 1000 лева къмъ гл. III, § 18 на сжщия бюджетъ.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 24 окт. 1891 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.

№ 37368.

Господарю!

Понеже кредитътъ по гл. III, § 18 отъ тазгодишния бюджетъ на повѣренното ми Министерство за вознаграждение на лица, които изпълняватъ длъжността на ковчежницитѣ, когато тѣзи послѣднитѣ се намиратъ въ отпускъ е исчерпанъ, а пакъ има да се исплащатъ сумми на лицата, които сж замѣствали ковчежницитѣ, когато тѣ сж били въ отпускъ, то на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, и съгласно VII-то постановление на Министерския Съвѣтъ, въ засѣданието му отъ 8 октоврий т. г., протоколъ № 72, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Царско Височество, да благоволите да разрѣшите, чрѣзъ подписванието на приложения тукъ указъ, да се взематъ отъ запазенъ фондъ (гл. XVIII, § 90) по бюджета на повѣренното ми Министерство за текущата 1891 г. 1000 л., които да се прѣнесжтъ за усиление кредита по гл. III, § 18 отъ сжщия бюджетъ.

Съмь, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 14 октоврий 1891 година.

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 160.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 23 октоврий т. г. подъ № 38460, на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, и съгласно VI-то постановление на Министерския Съвѣтъ, въ засѣданието му отъ 16 октоврий т. г. протоколъ № 75,

Постановихме и постановяваме:

I. Разрѣшаваме да се отпуснатъ отъ запазенія фондъ (гл. XVIII, § 90) по бюджета на Финансовото Министерство за 1891 г. 1000 лева за заплащаніе на работниците, които сж придружавали комиссията, която се занимава съ измѣрваніето и распрѣдѣленіето въ нови участъци (дамги) съществуващитѣ оризници въ Татаръ-Пазарджикскій окръгъ.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 24 октоврий 1891 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписахъ:

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.

№ 38460.

Господарю!

За исплащаніе на работниците, които сж придружавали комиссията, която се занимава съ измѣрваніето и распрѣдѣленіето въ нови участъци (дамги) съществуващитѣ оризници въ Т. - Пазарджикскія окръгъ, трѣбва да се отпусне въ распореданіето на Т. - Пазарджикскія окр. управителъ една сума отъ 1000 лева. Нъ тъй като въ тазгодишния бюджетъ на повѣренното ми Министерство нѣма предвиденъ кредитъ за подобни разности, то на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, и съгласно VI-то постановление на Министерскія Свѣтъ, въ засѣданіето му отъ 16 октоврий т. г. протоколъ № 75, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Царско Височество, да благоволите да разрѣшите, чрѣзъ подписваніето на приложения тукъ указъ, да се отпусне горѣказанната сума 1000 лева отъ запазенія фондъ (гл. XVIII, § 90), по бюджета на повѣренното ми Министерство за текущата 1891 година.

Съмь, Господарю, на Ваше Царско Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София, 23 октоврий 1891 год.

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

По височайше одобренъ докладъ подъ № 38246 отъ 21 октоврий т. г., заповѣдва се, съгласно чл. 109 отъ Конституцията, да се внесе въ II-та редовна сессія на VI-то обикновено Народно Собрание законопроекта за бирниците.

Съ приказъ подъ № 1349 отъ 21 окт. т. г., разрѣшава се да се отпустнхтъ 40 лева на младшия конни стражаръ при Кочариновската митница Д. Илиевъ за да си купи друга пушка вмѣсто собственната си, която при прѣслѣдваніето на една контрабанда съ тютюнь, като грѣмналъ върху контрабандиститѣ се строшила; горнята сума да се вземе отъ глава XVII § 89 отъ тазгодишния бюджетъ на Финан. Министерство.

Съ приказъ подъ № 1368 отъ 28 окт. т. г., разрѣшава се, на основание чл. 24 отъ „закона за митницитѣ“ и § 17, буква в) отъ „правилника за митарственнитѣ стражари“, да се увеличи начинайки отъ 1 октоврий т. год., заплатата на младшия конни стражаръ при Пловдивската митница Якимъ Христовъ съ 10%, за петъ годишното му непрѣкъснато служение и да носи сребренъ нашивъ на рѣкава на мундира си.

По Дирекцията на Обществениитѣ Сгради.

УКАЗЪ

№ 99.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I

Съ Божия милосѣ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му подъ № 11264 отъ 23 октоврий т. г., съгласно VI-то постановление на Министерскія Свѣтъ, въ засѣданіето му отъ 10 октоврий т. год., протоколъ № 74, и на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“,

Постановихме и постановяваме:

I. Да се взематъ отъ запазенія фондъ по гл. XXXIV, § 205 отъ бюджета на Финансовото Министерство (Дирекція на Общ. Сгради) за 1891 г. 10,000 лева за исплащаніето на лихвитѣ, които сж минхти въ задѣлженіе на текущата лихвена смѣтка въ Българската Народна Банка прѣзъ 1891 г. срещу исплатенитѣ сумми за Дирекцията на Обществениитѣ Сгради.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 24 октоврий 1891 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписахъ:

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.

№ 11264.

Господарю!

Тъй като въ бюджета за текущата година нѣма предвидена сума за исплащанieto на лихвитѣ, които, съгласно постановленията на Министерския Съвѣтъ въ засѣданията му отъ 19 януарий, 7 мартъ и 31 май т. г. по протоколи № № 6, 26 и 46, трѣбва да се исплащатъ отъ ония учреждения, за расхода на които е станало исплащанieto отъ Българската Народна Банка, и понеже по тоя случай сж минжти въ задължение на текущата лихвена смѣтка въ Банката прѣзъ т. г. исплатени сумми за Дирекцията на Общественитѣ Сгради, на които принадлежащата се лихва възлиза приблизително на 10,000 л., то на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“, и съгласно VI постановление на Министерския Съвѣтъ, въ засѣданието му отъ 10 октоврий т. год., протоколъ № 74, имамъ частъта най-покорно да моля Ваше Царско Височество, да благоволите и разрѣшите, чрѣзъ подписванието на приложения тукъ указъ, за да се взематъ горѣозначенитѣ 10000 л. отъ запазения фондъ по гл. XXXIV, § 205 по бюджета на Финансовото Министерство (Дирекция на Общественитѣ Сгради) за 1891 година.

Съмь, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 18 октоврий 1891 година.

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ № 94 отъ 16 октоврий т. г., разрѣшава се доставката на телеграфически материали и снаряди, нуждни за държавнитѣ желѣзници, да стане по доброволно съгласие, съ фирмата Декартъ и Хомолка въ Виена на сума 3,850 лева 90 стотинки.

Съ указъ подъ № 97 отъ 24 октоврий т. г., разрѣшава се да се взематъ отъ „расхода за сключени упражненія“ (гл. XXXIV, § 206) по бюджета на Дирекцията на Общ. Сгради за текущата година 1,050 лева за исплащание заплатата на покойния Б. Вережчински, бивши контролоръ при държавната желѣзница Руссе-Варна, за м. м. януарий, февруарий и мартъ 1890 г., съгласно чл. 30 отъ „закона за чиновницитѣ“, по закриване на службата му.

Съ указъ подъ № 98 отъ сжща дата, разрѣшава се да се взематъ отъ „расхода за сключени

упражненія“ (глава XXXIV, § 206) по бюджета на Дирекцията на Общественитѣ Сгради за настоящата година 67 л. 95 ст. за исплащание извършенитѣ поправки на подвижнитѣ материали на държавната желѣзница Царибродъ София-Бѣлово прѣзъ 1890 година.

Съ указъ подъ № 100 отъ 24 октоврий т. г. разрѣшава се да се взематъ отъ расхода на сключенитѣ упражненія по бюджета на Дирекцията на Общественитѣ Сгради за т. г. 5000 лева, за отчуждавание двѣ къщи, по разширявание двора при държавната реална гимназия въ гр. Габрово.

Съ указъ подъ № 102 отъ сжща дата, разрѣшава се купуванието, по доброволно съгласие, направо отъ Горлицката вагонна фабрика, нѣкои резервни части за старитѣ пжтнически и товарни вагони, като смазвателни ковчези, подвѣстни рессори, лагери на смазвателнитѣ ковчези, спирални рессори и др., на сума 3548 лева.

Съ указъ подъ № 103 отъ сжща дата, разрѣшава се да се взематъ отъ расхода на сключенитѣ упражненія по бюджета на Дирекцията на Общественитѣ Сгради за т. г. 6134 лева 28 ст., за исплащание започнатитѣ мин. година и извършени до 1 юлий т. г. работи, по направата ограда около дворцовата овощна градина въ Столицата.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“

(Agence Balkanique).

Висбаденъ, 30 октоврий (11 ноемрий). Г. Гирсъ заявява въ в. „Courrier Rhenan“ че не е приемалъ дописника на „New-York-Herald“ на който отчетътъ за едно свиждание е съвършено измисленъ.

Мадритъ, с. д. Главния съвѣтъ на Испанската банка е упълномощилъ управителя да сключи заемъ отъ петъ милиона. Банката е повишила таксата върху ефектитѣ съ 4%¹/₂ отъ титритѣ на държавата, като си запазва 4% за шконто на търговскитѣ ефекти. — Въ едно дълго съвѣщане между финансовий министръ г. Кановаса и управителя на Испанската банка рѣшило се вземанието бързи мѣрки за сполучванието намаляванието на ажиото за златото

Виена, с. д. Ето едно допълнение на императорската рѣчь у делегациитѣ. Негово Величество изрази желанието да му се даде възможността да възвѣсти на свойтѣ народи радостната вѣсть, че безпокойствията и тяготитѣ на за-

страшавани миръ сж се свършили. Правителството е ограничило бюджета за 1892 год. за армията и морината въ необходимитѣ нужди, като е вмѣстило много твърдѣ наврѣмenni трѣбвания на военния министръ. Босна и Херцеговина се развиватъ все повече и повече. Рѣчта бѣ приета съ живи ржкоплѣскания и особно пассажътъ за мира. — Делегациитѣ Австрийска и Унгарска посрещнаха миролюбивитѣ пассажи отъ императорската рѣчь съ живи ржкоплѣскания.

Виена, с. д. На в. „Neue Freie Presse“ съобщаватъ изъ Бѣлградъ, че вслѣдствие на повишаванieto въ цѣната на пшеницата много доставчици за армията не сж изпълнили задълженията на контрактитѣ имъ. Министрътъ на войната е заповѣдалъ новъ тръгъ за доставяние на пшеница.

Виена, с. д. „Fremden-Blatt“ стави на видъ пассажътъ отъ императорската рѣчь въ делегациитѣ, който говори за желанието за започването на една ера отъ най-хубавитѣ и казва, че Европа може да заключава, че мирътъ не притежава никой приятель повече искренъ отъ Императоръ Францъ Иосифа. „Neue Freie Presse“ казва, че императорската рѣчь, като говори за положението на Европа, различава отъ недавнашнитѣ изявления на г. ди Рудини и лордъ Салисбури, които пробудиха чувствата на сериозното положение на Европа, като ограничиха съ това единъ неоправдаемъ оптимизмъ. Императорската рѣчь, прибавя вѣстникътъ, е така сжщо искрена както и декларациитѣ на г. ди Рудини и на лорда Салисбури.

Кенигсбергъ, с. д. Запретяването изнасянието на пшеницата изъ Руссия се очаква тука прѣвъ ноемврий. Заключяването въ обнародването му се отдава на интереса на руския финансовъ министръ въ сполуката на новия заемъ.

Москва, с. д. Вчера стана кръщението на великия князь Димитрия Павловича, синътъ на великия князь Павла и на великата княгиня Александра Георгиевна (Гръцка принцесса).

Петербургъ, с. д. Завчера близо до Мелитополь е изгѣзълъ изъ релситѣ единъ товаренъ трень; осемъ вагони се запазили; персоналтътъ на треньътъ е потърпѣлъ сериозни обгарания.

Парижъ, с. д. Телеграмми изъ Руанъ извѣстятъ за гогѣми вихрушки и за нѣкои материялни поврѣди. Въ Парижъ владѣе така сжщо истинска южна буря; но все пакъ за никакво сериозно произшествие не е извѣстено.

Парижъ, с. д. Бюджетната коммиссия отхвърли Бриесоювия докладъ върху морината и прие прѣработения проектъ на г. Барбие, министра на морината, вслѣдствие на което г. Бриесонъ подаде оставка отъ поста докладчикъ.

Парижъ, с. д. Телеграмми идущи отъ градоветѣ шо сж по край Ла-Маншъ извѣстятъ за многобройни загинувания на рибарски ораби. — Вслѣдствие на дерайлиране станало на желѣзницата Сенъ-Мало, петина пѣтници сж били ранени отъ които тримата тежко.

Хамбургъ, с. д. Вслѣдствие на вихрушка въ Ла-Маншкия пртокъ три кораба сж потънжли близу до Фолкестонъ, отъ които единий е вѣроятно проходѣтъ „Destie“ (?) който тръгналъ отъ Лондонъ за Сидней.

Лондонъ, с. д. Буритѣ на севѣръ отъ Англия сж много засѣнили телеграфическитѣ съобщения съ Континента-Пакбогътъ отъ Дувръ до Остендъ не е могѣлъ да прѣдаде пощата. Близу до Ловестофъ единъ риболовски корабъ потънжълъ; имало седемъ души удавени.

Римъ, с. д. Интернационалниятъ конгресъ за мира биде иногуриранъ въ Капитолия. Представляющийи кмета поздрави членоветѣ на конгресса които сж многобройни. Г. Бонги, който произнесе рѣчь живо апллодирана, биде избранъ съ аккламация за предѣдатель съ мандатъ да попълни самъ бюрото на предѣдателя.

Б у р е а.

Виена, 30 октоврий (11 ноемврий) в.

Български заемъ	100.
Кредитъ	284 37
Австрийска златна рента	108.55
Унгарска златна рента	103.25
Дукатъ	5.60—5.60
Наполеонъ	9.36
20 маркова монета	11.55
Лира Турска	10.70
Русска книжна рубля	1.185
Лира Стерлина	11.75
Сребро	1.00
Размѣна за Парижъ	46.75
” ” Берлинъ	57.85
” ” Лондонъ	117.85

Т њ р ж и щ е.

Виена, 30 октоврий (11 ноемврий) в.

Пшеница	1172
Царевица	690
Захаръ	—

Буда-Пеща, с. д.

Пшеница	1139
Овесъ	666
Царевица	628
Ячимикъ	690/900

Отъ Българската Народна Банка.

Л И С Т Ъ

за истеженитѣ въ тиража на 21 октоврий (2 ноемврий) 1891 година за погашение 6% ипотекарни облигации на Българската Народна Банка.

Отъ стойностъ по 500 марки.

№ № 71, 114, 338, 396, 610, 639, 668, 710, 786, 940, 1016, 1173, 1345, 1431, 1471, 1496, 1532, 1605, 1766, 1776, 1823, 1832, 1898, 1926, 1949, 2167, 2187, 2232, 2240, 2344, 2380, 2531, 2583, 2684, 2961, 3108, 3111, 3310, 3333, 3595, 3609, 3717, 4033, 4074, 4124, 4149, 4175, 4366, 4429, 4472, 4549, 4590, 4638, 4692, 4767, 4935.
--

Отъ стойностъ по 1000 марки.

№ № 5009, 5051, 5058, 5081, 5181, 5469, 5522, 5541, 5573, 5742, 5784, 5951, 5957, 6155, 6178, 6320, 6346, 6355, 6426, 6638, 6715, 6875, 6985, 7070, 7263, 7555, 7567, 7597, 7666, 7701, 7893, 7940, 8021, 8168, 8390, 8471, 8700, 8809, 8823, 8963, 8985, 9070, 9144, 9188, 9210, 9239, 9334, 9375, 9425, 9448, 9476, 9570, 9733, 9797, 9825, 9917, 9944, 10016, 10092, 10254, 10328, 10365.
--

О Б Я В Л Е Н И Я.

И з в ѣ с т и е.

Извѣствамъ почитаемата публика, че братътъ ми, Михаилъ Вайсбергъ, напуста заведението ми; въ послѣдствие на това той отъ днешенъ день нѣма никакъ вече правото да приеме за мене пари, нито да предприема нѣщо въ името ми.

София, 31 октозрий 1891 г.

Морицъ Вайсбергъ,

Нишка улица № 5, хотелъ „Солунъ“.

Ich benachrichtige hiermit ein P. T. Publikum, dass mein Bruder Michel Weiszberg von meinem Geschäfte ausgetreten ist, in Folge dessen derselbe vom heutigen Tage ab keimerlei Rechte hat, Gelder für mich einzukassieren, noch irgend etwas in meinem Namen zu unternehmen.

Sofia, den 31. October 1891.

Moritz Weiszberg,

1—(3882)—2 Nischer Strasse No. 5, „Hotel Salonique“.

Ломско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3012.

Общинското управление съ настоящето обявява на интересующитѣ се за знание, че отъ 18 идущий ноемврий мѣсець т. год., въ канцеларията на общинското управление ще почне произвежданieto на публични търгове съ явно наддавание за отдаването на арендаторъ за прѣз идущата 1892 година слѣдующитѣ общински сборове:

На 18 ноемврий сборътъ отъ продажбата на едрия добитъкъ. Първоначалната цѣна 500 лева.

На 19 сборътъ отъ кланието на добитъка. Първоначална цѣна 2000 лева.

На 22 сборътъ отъ публичнитѣ търгове (телалие). Първоначална цѣна 200 лева.

На 25 сборътъ отъ превозването прѣзъ рѣка Дунавъ. Първоначална цѣна 200 лева.

На 26 сборътъ отъ право тегление стоки (кантарие). Първоначална цѣна 1000 лева.

На 27 сборътъ отъ товарнитѣ кола (бачъ). Първоначална цѣна 9000 лева.

На 28 съ явно малонаддавание освѣтляването на града. Първоначална цѣна по 12 ст. за фенеръ на нощъ.

Търгътъ за всѣки предмѣтъ ще почнува въ часътъ 2 послѣ пладнѣ, а переторжката ще става въ продължение на 24 часа отъ закриванieto на търгътъ.

За участие въ търгътъ се изисква залогъ по 5% отъ първоначалната цѣна за всѣки предмѣтъ.

Желающитѣ да предприематъ сбороветѣ могатъ да видятъ условията въ канцеларията на общинското управление всѣки присѣственъ день.

Гр. Ломъ, 19 октоврий 1891 год.

Кметъ: Д. Шишмановъ.

Секретаръ: Ц. Павловъ.

1—(3878)—3

Варненска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4288.

Комиссията има открита една стипендия по сапунарството, съгласно протокола си № 656 отъ 12 того, стипендията ѝ ще слѣдва въ нѣкое полухтехическо училище въ гр. Виена, Австрия, слѣдъ свършването на което практически при нѣкоя сапунена фабрика въ сщий градъ, най-малко една година.

Желающитѣ да заематъ тая стипендия, най-късно 1 мѣсець отъ днесъ, длъжни сж при прошенията да представятъ въ комиссията и слѣдующитѣ документи:

- 1) атестатъ, че сж свършили пълна гимназия съ зрѣлостенъ испитъ;
- 2) метрическо свидѣтелство, че сж на възрѣсть 18—27 г.;
- 3) медицинско свидѣтелство за доброто състояние на здравieto имъ, и
- 4) свидѣтелство за бѣдностъ, издадено отъ надлѣжната община и съдържанieto потрѣбнитѣ данни за материалното имъ състояние.

Гр. Варна, 14 октоврий 1891 год.

Предсѣдатель: Н. Щеревъ.

3—(3846)—3

За чл.-секретаръ: М. Петровъ.

Пловдивска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1996.

Подъ надзорѣтъ на Пловдивското градско общ. управление има задържано безъ притѣжателъ (юва) едно магаре, съ бѣлзи: едногодишно, сиво, мъжко и опашка гуджукъ.

Ако до 41 день отъ днесъ не се яви стопанина му за да го прибере, ще се продаде за въ полза на окр. касса. Пловдивъ, 25 октоврий 1891 год.

За предсѣдатель: П. Гатевъ.

1—(3874)—1

За чл.-секретаръ: Г. Тодоровъ.

Видинска окръжна постоянна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2505.

Въ Кулската градска община се намиратъ безъ стопанинъ (юва) двѣ кончета, едното женско, на 3 год., косъмъ тъмно-дорестъ и на челото малко бѣло, а другото мъжко, на двѣ години, врано, безъ други бѣлзи.

Стопанинътъ имъ снабденъ съ нуждний документъ може да се яви и си ги получи въ срокъ на 41 день отъ днесъ, въ противенъ случай ще се продаждъ за въ полза на окръжната касса.

Гр. Видинъ, 20 октоврий 1891 год.

Предсѣдательствующий: Йоцо Вековъ.

1—(3875)—1

Чл.-секретаръ: Ж. Ц. Лишковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2507.

Въ с. Бойница, Кулска околия, се намира безъ стопанинъ (юва) единъ конь, на 6—7 год., дорестъ, по гърбътъ има бѣло отъ убито.

Стопанинътъ му снабденъ съ нуждний документъ може да отиде и си го получи въ срокъ на 41 день отъ днесъ,

въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на окръжната каса.

Гр. Видинъ, 20 октоврий 1891 год.

Предсѣдателствующий: Йоцо Вековъ.

1—(3876)—1

Чл.-секретарь: Ж. Ц. Лишковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2512.

Въ Кулското градско общинско управление, Видинско окръжие, се намиратъ безъ притѣжателъ (юва) два вола, по на 10 години, съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: косъмъ жълтъ, риждъ, единия въ лѣвото ухо цѣпнато и дѣсното прѣдирезо, а другия дѣсното задирезо. Стопанитѣ имъ снабдени съ нуждитѣ за правособственностъ документи да се явятъ въ надлѣжното мѣсто за да ги получатъ въ срокъ на 41 день отъ днесъ, въ противенъ случай ще се продаждъ за въ полза на окръжната каса.

Гр. Видинъ, 22 октоврий 1891 год.

Предсѣдателствующий: Йоцо Вековъ.

1—(3877)—1

Чл.-секретарь: Ж. Ц. Лишковъ.

Вратчанский епархийски духовенъ съвѣтъ.

ПРИЗОВКА № 1290.

На основание чл. 8, глава XVII, часть V отъ допълнението къмъ приспособения въ княжеството Екзархийский уставъ, призовава се Неда Петрова отъ с. Свинаръ, Луковитска околия, Плъвенский окръгъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ засѣданieto на съвѣта, най късно слѣдъ 3-мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на заведеното противъ нея отъ съпругътъ ѝ Лало Нетковъ, отъ сжщото село, бракоразводно дѣло.

Въ случай, че не се яви до истичанието на опрѣдления срокъ, дѣлото ще се разгледа и рѣши задочно.

Гр. Вратца, 16 октоврий 1891 год.

3—(3826)—3

Главенъ писарь: П. Цаневъ.

ПРИЗОВКА № 1288.

На основание чл. 8, глава XVII, часть V отъ допълнението къмъ приспособения въ княжеството Екзархийский уставъ, призовава се Цвѣта Вълчова, жителка отъ с. Алтимиръ, Орѣховско, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ засѣданieto на съвѣта, най късно слѣдъ 3-мѣсеца отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на заведеното противъ нея отъ съпругътъ ѝ Рама Кжневъ, жителъ отъ сжщото село, бракоразводно дѣло.

Въ случай, че не се яви до истичанието на опрѣдления срокъ, дѣлото ще се разгледа и рѣши задочно.

Гр. Вратца, 16 октоврий 1891 год.

3—(3825)—3

Главенъ писарь: П. Цаневъ.

Софийский апелативенъ съдъ.

ПРИЗОВКА № 423.

Гражданското отдѣление на Софийский апелативенъ съдъ, съгласно протоколното си опрѣдление отъ 30 септемврий 1888 год. и възъ основание ст. 115, п. 2 отъ Врѣм. Сжд. Правила, призовава бившия жителъ отъ гр. Вратца, Мех-

медъ (Махмудъ) Рогожаръ, а по настоящемъ живущъ въ гр. Стресь (Турция), да се яви предъ този съдъ въ 2-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Дър. Вѣстникъ“, за да отговаря на въззивната жалба, подалена отъ Гена Георгиева Луднина, отъ Вратца, срещу рѣшението на Вратчанский окр. съдъ отъ 13 септемврий 1883 год. подъ № 194, съ което е отхвърленъ искътъ ѝ заявенъ противъ него Мехмедъ Рогожаръ, за шефиликъ на 1 кща.

Гр. София, 9 февруарий 1891 год.

Предсѣдатель: Миларовъ.

3—(3835)—3

Секретарь: П. Т. Ковачевъ.

Пловдивский апелативенъ съдъ.

ПРИЗОВКА № 1790.

Гражданското отдѣление на Пловдивский апелативенъ съдъ, съгласно съ опрѣдлението си подъ № 565, отъ 11 септемврий 1891 год. и на основание на видоизмѣненитѣ ст. ст. 114 и 115, п. 3 и заблѣжката къмъ ст. 103 отъ Врѣм. Сжд. Правила, призовава Табакъ Ахмедъ Османоглу, пълномощникъ на Джемалъ Тефикъ и Исметь Черкезъ Юмероларъ, бившия Т.-Пазарджиский жителъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ засѣданieto на този съдъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, въ 3-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря по гражданското дѣло № 21/91 година, заведено по въззивната жалба на Петко Недковъ, отъ гр. Пазарджикъ, противъ рѣшението на Т.-Пазарджиский окр. съдъ, отъ 26 ноемврий 1884 год. подъ № 303, за искъ на 2 ниви.

Въ случай на неявка, съдътъ ще постѣпи съгласно съ законътъ и ще даде ходъ на дѣлото въ тѣхно отсъствие.

Гр. Пловдивъ, 23 октоврий 1891 год.

Предсѣдатель: Г. Груевъ.

2—(3848)—3

Секретарь: Ив. П. Динаровъ.

Плъвенский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА № 3110.

Плъвенский окр. съдъ, на основание ст. 115, п. 2 отъ Врѣм. Сжд. Правила, призовава Ристидъ Димитровъ, живущъ въ Ромжния, въ с. Чумни, Телеормански окръгъ, да се яви въ сжщия съдъ, самъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, въ 2-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване въ „Държ. Вѣстникъ“ настоящата призовка, да отговаря на заведеный срещу него, Тинка Желѣзкова, жителка на гр. Плъвенъ и Елена Иовчева, жителка на гр. Бургазъ, наслѣдници на покойния Димитръ Екимена, искъ отъ Ив. Ив. Доковъ, жителъ на гр. Плъвенъ, повѣренникъ на Александра Симеонъ — Кушенова, по мъжъ Димитръ Якименова, жителъ отъ сжщия градъ, за $\frac{1}{7}$ часть наслѣдство отъ цѣлото, състояще отъ 26,200 — на 3,742 лева 85 ст.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще постѣпи съгласно ст. 281, п. 1 отъ Врѣм. Сжд. Правила. Прѣписъ отъ искового прошение се намира въ канцеларията на съда и може да се получи при поисканието му.

Гр. Плъвенъ, 30 септемврий 1891 год.

Предсѣдатель: Т. х. Паскаловъ.

2—(3849)—3

Секретарь: К. Маринчевъ.

Ст.-Загорский окръженъ съдъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Ст.-Загорский окръж. съдъ, въ публично съдебно заседание на третий октоврий 1891 год., въ слѣдующий съставъ:

Предсѣдатель: Лазаръ Гавалюговъ, членове: г-нъ Славовъ и Д-ръ Иванъ Панайотоулоу, при секретаря: Василъ Георгиевъ и въ присѣдствіе на помощ. прокурора Иванъ Драгановъ, слуша доложеното отъ члена Славовъ гражд. дѣло № 236 по описа за 1891 год., по искъта на Райко Генчевъ Стояновъ, отъ с. Дуваджизлий, Ст.-Загорска околия, противъ наследниците на покойния х. Смаила Бекировъ Смаиловъ, отъ сщцото село, живущи въ неизвѣстно мѣстожителство, за 5,100 л., платени срещу покушка на недвижими имоти.

Съдътъ слѣдъ докладътъ на дѣлото изслуша обясненията на Хр. Кожухаровъ, повѣренникъ на ищеца, показанията на свидетелитѣ: Желъзко Икономовъ, Начо Стойчовъ, Тодоръ х. Димитровъ, отъ гр. Ст.-Загора и Никола Атанасовъ, отъ с. Чавла-Къой, Ст.-Загорска околия, дадени подъ кѣтва и заключението на помощ. прокурора за да разрѣши дѣлото взе въ съображение:

1) отъ продавателния актъ съ дата 2 ноември 1887 год. представенъ отъ ищеца, издаденъ отъ името на х. Смаила Бекировъ Смаиловъ и подписанъ отъ свидетелитѣ и отъ показанията на послѣднитѣ се доказа, че х. Смаила Бекировъ Смаиловъ, продалъ за 5,100 л. на ищеца 23 отръза недвижими имоти, и че ищеца исплатилъ тази сума въ предплата при съставеніе на продавателния актъ и съ единъ записъ на заповѣдъ, когото тоже исплатилъ ищеца на свидетеля Никола Атанасовъ, върху когото билъ джирисанъ сщцния записъ, така шото искътъ се доказва напълно;

2) че отъ свидетелитѣ се установи, че х. Смаилъ Бекировъ умрѣлъ;

3) че наследниците макаръ и призовани чрѣзъ „Дър. Вѣстникъ“, не се явиха да отговарятъ по искътъ на ищецътъ, и

4) че съдебнитѣ разноски по дѣлото слѣдва да се възложатъ върху отвѣтната страна.

На основание ст. ст. 134, 138, 161, 167, 265, 281, п. 1, 972 отъ Врѣм. Съд. Правила и II приложение къмъ чл. 15 отъ закона за адвокатитѣ, задочно рѣши: осжда наследниците на покойния Хаджи Смаила Бекировъ Смаиловъ, отъ с. Дуваджизлий, Ст.-Загорска околия, живущи въ неизвѣстно мѣстожителство, да платятъ отъ имуществата на х. Смаила Бекировъ, на ищеца Райко Генчевъ Стояновъ, отъ казаното село, 5,100 л., съ лихвата имъ отъ 15 юний 1891 год. до исплащаніето, смѣтана по 1% въ мѣсецъ и съдебни разноски по дѣлото: за съдебни и други канцеларски мита 143 л. и 20 ст. и вознаграждение за водение на дѣлото 213 л. всичко 356 л. и 20 ст.

Рѣшението е неокончателно и съгласно ст. ст. 277 и 290 отъ Врѣм. Съд. Правила, може да бѣде обжалвано предъ Пловдивский апелативенъ съдъ, въ 1-мѣсеченъ срокъ, считанъ за ствѣтницитѣ отъ деньтъ на обнародваніе резолюцията въ „Дър. Вѣстникъ“, а ищеца отъ деньтъ на обявяваніе въ окончателна форма — 17 октоврий 1891 година.

Предсѣдатель: Л. Гавалюговъ.

Секретарь: В. Георгиевъ.

До г-на нотариуса при Пловдивский окръж. съдъ въ гр. Пловдивъ.

ЗАЯВЛЕНИЕ

отъ Гарабетъ Харенцъ, живущъ въ гр. Пловдивъ, III часть, пълномощникъ на Ж. Кавафиянъ, отъ Цариградъ.

Господине Нотариусе,

Научавамъ се, че Адолфъ Бомонти водялъ преговори съ Отоманската банка въ г. Пловдивъ за сключаване заемъ, срещу който да ипотекира полвината спиртна фабрика, находяща се въ гр. Пловдивъ при желѣзницката станция.

Въпросната фабрика собственостъ на дружеството „Кавафиянъ & Бомонти“ въ г. Пловдивъ, не може да се отчуждава нито ипотекира отъ Адолфъ Бомонти. Ако Августъ Бомонти съдружникъ на довѣрителя ми е продалъ половината фабрика на синъ си Адолфа, таквазъ продажба е недѣйствителна, защото Августъ Бомонти въ врѣме на ликвидацията на дружеството не може да продава съдружески имотъ. Тази продажба извършена при туй между синъ си и баща съ единственна цѣль да се лиши довѣрителътъ ми отъ възможността да удовлетвори своитѣ искания срещу Августъ Бомонти, като неговъ кредиторъ е нищожна за довѣрителя ми.

Тѣзи домогвания изявихъ на Адолфъ Бомонти съ протестъ до нотариуса при Пловдивский окръж. съдъ вх. № 1032 отъ 1 юлий 1891 г., като му запретихъ да експлоатира казанната фабрика да я отчуждава, ипотекира и т. н. За сщцата спиртна фабрика е заведено дѣло предъ Пловдивский окръж. съдъ; до гдѣто този процесъ окончателно не се разрѣши и по причинитѣ изложени по-горѣ, трети лица не могатъ да придобиятъ права върху казанната фабрика.

На основание горѣизложеното, заявявамъ, че всѣки договоръ отъ страна на Адолфъ Бомонти сключенъ съ отоманската банка или съ когото и да било за продажба или ипотекиране на казанната фабрика е нищоженъ и че сумитѣ дадени или които ще се даджъ за тази цѣль съ вищо не задължаватъ този имотъ.

За освѣтление на интересующитѣ се, настоящето обявление моля да се публикува въ 5 броя на „Д. Вѣстникъ“. Този протестъ има сила и противъ трети лица на които не е съобщенъ. Всѣка сдѣлка въобще извършена отъ Адолфъ Бомонти съ когото и да би било за тази фабрика е нищожна.

Този протестъ подавамъ въ 5 екземпляра, отъ които единъ да се съобщи на Валтеръ Бомонти, живущъ въ гр. Пловдивъ, IV часть, за него лично и като повѣренникъ на Адолфъ Бомонти; второй да се съобщи на директора на отоманската банка въ г. Пловдивъ; третий да се испрати въ администрацията на „Дър. Вѣстникъ“; четвъртий да се съобщи менъ, и петий да се запази въ повѣренната вамъ архива.

Гр. Пловдивъ, 24 октоврий 1891 год.

Съ почитаніе:

Гарабетъ Харенцъ.
Garabet Harentz.

Забѣлѣжка. Горѣпомянхити Валтеръ Бомонти е Швейцарски подданикъ, Германско протеже.

Гарабетъ Харенцъ.
Garabet Harentz.

Настоящият екземпляръ отъ заявление регистра № 1717 отъ днешна дата, поднесено днесъ въ повѣренната ми канцелария въ 5 еднообразни екземпляра отъ Гарабетъ Харенцъ, живущъ въ гр. Пловдивъ се испраща въ администрацията на „Д. Вѣстникъ“ за петократно обнародване. Пловдивъ, 24 октоврий 1891 год.

Нотариусъ: Н. Начевъ.

1—(3873)—5

Секретаръ: Д. Г. Аджаровъ.

Ново-Загорский мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, 1-й Ново-Загорски мир. съдия, въ отворено съдебно заседание държано на 13 августъ 1891 г., разгледа граждан. дѣло № 701 по описа за 1889 г., по искътъ на Дойчинъ Къневъ, отъ с. Запаля, противъ Мустафа Хасановъ, отъ с. Запаля, за признаване на собственникъ на недвижимъ имотъ съ стойность 4000 гр., на основание ст. ст. 48, 49, 68, 71 и 100 отъ граждан. мир. съдопроизводство и чл. чл. 1, 2 и 3 отъ закона за извършване частни актове по продажби на изселяване изъ България, рѣши: призна Дойчинъ Къневъ, отъ с. Запаля, за притѣжател на покупенитѣ му по домашенъ актъ недвижими имоти отъ собственникътъ имъ Мустафа Хасановъ, отъ с. Запаля, а именно: 1) дворъ, отъ 2 лѣхи съ къща, отъ 2 стаи, въ „Селото“, съ граници: Злати Стойковъ, Трифонъ Гергевъ, Недѣлко Славовъ и пѣтъ; 2) нива, 4 увр., надъ „Корията“, съ граници: отъ 2 страни кория, Иванъ Ганкевъ и Минчу Паскалевъ; 3) нива, 2¹/₂ увр., въ „Къра“, съ страни: пѣтъ, Петко Шамовъ, Злати Наранжила и Михалъ Минчовъ; 4) нива, 5¹/₂ уврата, подъ „Корията“, съ страни: долъ, Симеонъ Колевъ и отъ 2 страни кория; 5) нива, 3 увр., въ „Адата“, съ страни: Михалъ Минчовъ, Ангелъ Бойчевъ, Добри Кръстевъ и Ив. Еленинъ; 6) нива, 1³/₄ увр., въ „Адата“, съ страни: пѣтъ, Ангелъ Бойчевъ, Ив. Михалевъ и Добри Паскалевъ; 7) нива, 2 увр., при „Бахчитѣ“, съ страни: Добри Паскалевъ, Герги Цоневъ, Колю Шамовъ и Симонъ Шамовъ; 8) нива, 5 увр., въ „Адата“, съ граници: Миху Гергевъ, Славъ Костадиновъ, Ив. Михалевъ и Колю Пеневъ; 9) нива, 1 увр., въ „Гермѣта“, съ страни: мера, Колю Неновъ, Стайку Петковъ и Стоянъ Ганчовъ; 10) нива, 3 увр., въ „Кара-Дере“, съ страни: Герги Цоневъ, Дойчинъ Къневъ, пѣтъ и азмакъ; 11) ливада, 4 уврата, въ „Кара-Дере“, съ страни: Добри Кръстевъ, Стоянъ Коевъ и отъ 2 страни азмакъ; 12) нива, 1 увр., въ „Кара-Дере“, съ страни: отъ 2 страни азмакъ, пѣтъ и Колю Гергевъ; 13) ливада, 2 лѣхи, въ „Станчевия-Долъ“, съ граници: Колю Нечювъ, Добри Кръстевъ, мера и Ив. Гергевъ; 14) нива, 1¹/₂ увр., задъ „Бахчитѣ“, съ страни: Симеонъ Малешковъ, Славъ Костадиновъ и Твърдишката рѣка, и 15) лозе, 1 увр., на „Къшлата“, съ граници: Иванъ Стояновъ, Михни Петровъ, Колю Гергевъ и Дойчинъ Къневъ.

Това рѣшение е неокончателно подлѣжи на апелационно обжалване въ Ст.-Загорский окр. съдъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ днесъ.

1—(3852)—1

Мировий съдия: Д. Маневъ.

Трънски мирови съдия.

ПРИЗОВКА № 1630.

Трънски мир. съдия, на основание ст. 115, п. 3 отъ Вр. Сжд. Правила, призовава Йоца Илиевъ, жителъ отъ

с. Изворъ, Трънска околия, а сега съ неизвѣстно мѣсто-жителство, да се яви въ камарата на Трънското мир. съдилище най-късно до 3 мѣсеци отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Дър. Вѣстникъ“, за да отговори на искътъ предявенъ срещу него отъ Иванча Игнатовъ, отъ с. Насалевци, за 130 лева.

Въ случай на неявяване, съдията ще постѣпи съгласно чл. 115 отъ граждан. мир. съдопроизводство.

Гр. Трънъ, 18 октоврий 1891 год.

3—(3819)—3

Мировий съдия: Главановски.

Радомирский мирови съдия.

ПРИЗОВКА № 12754.

По основание ст. 115, п. 1 отъ Вр. Сжд. Правила, 1-й Радомирски мир. съдия призовава Будинъ Николчовъ, бившии жителъ на с. Батановци, Радомирска околия, живущъ въ Княжеството съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ съдебната му камара слѣдъ единъ мѣсеченъ срокъ отъ ватата на послѣдното трикратно обнародване настоящата и въ „Дър. Вѣстникъ“, за да отговори по искътъ на Иванъ Соколовъ изъ г. Радомиръ, за 534 л. и 80 ст. и лихвитѣ дмъ по 12% отъ 8 октоврий 1891 год.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ граждан. мир. съдопроизводство.

Гр. Радомиръ, 22 октоврий 1891 год.

Мировий съдия: Х. Д. Харизановъ.

3—(3834)—3

Секретаръ: Х. Пановъ.

Чирпанский мирови съдия.

ПРИЗОВКА № 4509.

1-й Чирпански мирови съдия, на основание ст. 115 отъ Врѣм. Сжд. Правила, призовава Тефикъ Халиловъ, наследникъ на Халилъ Смаиловъ, отъ гр. Чирпанъ, по настоящию живущъ неизвѣстно гдѣ, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на повѣренното му съдилище, най-късно слѣдъ три-мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговори на предявения срещу него искъ отъ Пембе Мехмедова и Елда Халилова, отъ Чирпанъ, за искъ наследство отъ стойность 607 лева 06 ст.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Гр. Чирпанъ, 22 октоврий 1891 год.

1—(3855)—3

Мировий съдия: Г. Михайловъ.

Аккаджиларский мирови съдия.

ПРИЗОВКА № 3611.

Аккаджиларский мирови съдия, възъ основание ст. 115, п. 2 отъ Врѣмениятъ Сжд. Правила, призовава х. Шабанъ Исмаиловъ, отъ село Юклий, а сега живущъ въ Анадола (Турция), за да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ съдебната зала на Аккаджиларското мирово съдилище, най-късно слѣдъ два мѣсеца отъ денъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за издаване крѣпостенъ актъ на Тодоръ П. Радевъ, отъ село Аккаджилартъ, повѣренникъ на Х. Ахмедъ Х. Нашрувановъ, отъ гр. Шуменъ, за една гора отъ 100 дюлюма, находяща се въ землището на с. Юклий.

мѣстността „Орта-Бурунъ“, или заплати стойността ѝ, 1000 лева.

Въ случай на неявяване съдътъ ще постанови съгласно ст.ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство.

С. Аккаджиларъ, 15 октоврий 1891 год.

Мировий съдия: Д. Табаковъ.

1—(3856)—3

Секретарь: Д. Лѣсовъ.

Севлиевский мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ 636.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I, Князь на България, на 4 септемврий 1891 год. Севлиевский мирови съдия, Ст. Теодоровъ, въ открито съдебно заседание разгледа гражданското дѣло № 404 по описа за 1891 год., заведено по искътъ на Братия Златеви, изъ гр. Севлиево, срещу Милазимъ Мехмедъ Ага, отъ село Аканджилари, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, за 2444 гроша или 488 лева 80 ст. отъ лира турска 102 гроша, по записъ.

Слѣдъ изслушване обстоятелствата на дѣлото, на основание чл.чл. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство, задочно рѣши: осъжда Милазимъ Мехмедъ Ага, жителъ отъ село Аканджиларъ, Севлиево околия, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да заплати на Братия Златеви, отъ гр. Севлиево, суммата 2444 гроша или 488 лева 80 ст., въ лира турска 102 гроша, законната имъ лихва 12% годишно отъ 26 априлий 1886 год. до окончателното имъ исплащане и 19 лева 25 ст. за разноски и публикация на повѣстката въ „Държ. Вѣстникъ“, както и разноска, които ще послѣдватъ за публикация на настоящата резолюция въ сѣщия вѣстникъ.

Рѣшението е неокончателно, подлѣжи на въззивъ предъ Севлиевското окръжно съдилище въ двѣ-седмиченъ срокъ, за истеца отъ днесъ, а за отвѣтника отъ деньтъ на еднократното публикуване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, съгласно чл.чл. 120, 121, 124 и 132 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

1—(3854)—1

Мировий съдия: Ст. Теодоровъ.

Паскалевский мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I, Князь Българский, Паскалевский мирови съдия, въ днешното си публично съдебно заседание на 8 октоврий 1891 год., като разглежда гражданското дѣло № 157 по описъ за 1891 год., заведено по искътъ на х. Авдрия Ивановъ, отъ гр. Търново, противъ Тодоръ Кочевъ, отъ с. Дъскотъ, сег живущъ въ Австрия съ неизвѣстно мѣстожителство, за 158 лева, на основание ст.ст. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ гражданското съдопроизводство за мировитъ съдии, задочно рѣши: Тодоръ Кочевъ, отъ с. Дъскотъ, сег живущъ въ Австрия съ неизвѣстно мѣстожителство, да заплати на х. Авдрия Ивановъ, отъ гр. Търново, 158 лева по записъ, лихвитъ имъ по 12% годишно отъ 23 априлий 1885 година до окончателното имъ исплащане, съ 5 лева разноска, и за публикуване на опрѣдѣлението и призовката 32 лева 90 ст., а тѣи и които ще послѣдватъ за публикация на резолюцията въ „Държ. Вѣстникъ“.

Рѣшението е неокончателно и подлѣжи на обжалване предъ Търновский окръженъ съдъ по апелационенъ редъ,

въ двѣ-недѣленъ срокъ, отъ днесъ за истеца, а за отвѣтника, и на отзывъ предъ Паскалевский мировий съдия въ двѣ-недѣленъ срокъ отъ публикуване на резолюцията въ „Държ. Вѣстникъ“.

Мировий съдия: А. Григоровъ.

1—(3872)—1

За секретарь: И. Бояджиевъ.

Горнѣ-Орѣховский мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 327.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I, Князь Българский, II-й Горнѣ-Орѣховский мирови съдия, Ст. Митковъ, въ гр. Лѣсковецъ, на 8 октоврий 1891 год., въ публичното съдебно заседание разглежда гражданското дѣло подъ № 425 отъ 1891 год., и на основание чл.чл. 48, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 115, п. 3 отъ Врѣменнитъ Съдебни Правила, задочно рѣши: осъжда Донча Н. Дуковъ, отъ гр. Лѣсковецъ, живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да плати на Панайотъ Русевъ Барбановъ, отъ гр. Лѣсковецъ, който като поръчител платилъ на Тодора В. Ряповъ дългътъ му по записъ 575 лева глави, 140 лева лихви и 30 лева съдебни разноска, а всичко 745 лева; освѣтъ това да му плати лихва на суммата 745 лева по 1% на мѣсець отъ 9 май 1891 год. до окончателното ѝ исплащане, съдебни разноска 5 лева, за обнародване призовката 20 лева 85 ст., и тѣзи които би послѣдвали за обнародване тая резолюция.

Това рѣшение е неокончателно съ право на апелъ предъ Търновский окръж. съдъ въ двѣ-недѣленъ срокъ, считанъ за истеца отъ днесъ, а за отвѣтника отъ деньтъ, когато му се връчи прѣписъ отъ тая резолюция или обнародва въ „Държ. Вѣстникъ“, за отвѣтника още и съ право на отзывъ предъ този съдъ, тоже въ такъвъ срокъ отъ сѣщия день, съгласно чл.чл. 120, 121 и 132 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 277 отъ Вр. Съд. Правила.

1—(3853)—1

Мировий съдия: Ст. Митковъ.

Кюстендилский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5068.

Подписанный, Георги Н. Чехларовъ, пом. съд. приставъ при Кюстендилский окр. съдъ, на Радомирский участъкъ, на основание изпълнителний листъ на Кюстендилский окр. съдъ отъ 28 юлий 1889 год., подъ № 3736 и съгласно ст. 468 отъ Врѣм. Съд. Правила, съ това честь имамъ да обявя за знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день иде продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующитъ недвижими имоти принадлежачи на Николчо Павловъ и Христо Петровъ, отъ гр. Радомиръ, а именно:

1) на Николчо Павловъ, къща, едноетажна, построена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща отъ 3-прѣдѣла, при сѣщата къща единъ хамбаръ, дъсченъ съ 5-прѣдѣла и единъ яхъръ, съ съсѣди: Тоне Неговански, съ къща, пѣтъ, рѣка и Ангелъ Егълнички съ къща, опѣнена за 500 л. находящи се въ гр. Радомиръ, у долната махала, а слѣдующитъ на Христа Петровъ, отъ сѣщия градъ:

1) нива, въ мѣстността „Гърляница“, отъ 6 увр., съ съсѣди: бара, Филипъ Искреновъ, Иванчо Баборачки и Георге Станковъ съ ниви, опѣнена за 80 л.;

2) нива, у „Пемовъ Кладевецъ“, отъ 4 увр., при съсѣди: Пене Георгиевъ, Иванчо Делибалта, Иванъ Тодоровъ и Петре Егълнички съ ниви, опѣнена за 50 л.;

3) нива, въ мѣстността „Кюнецо“, отъ 3 увр., при съсъди: отъ двѣ страни пѣтъ, чешма и Иванчо Мотикарски съ нива, оцѣнена за 30 л.;

4) нива, въ мѣстността „Шосето“, отъ 3-увр., при съсъди: Стефо Илиевъ, пѣтъ, Заре Жабино и притѣжателя съ нива, оцѣнена за 50 л.;

5) ливада, при „Ваковската Воденица“, отъ 2-увр., при съсъди: Ваковска Ливада, Петре Егълнички, Филипъ Искреновъ и воденична вода, оцѣнена за 120 л., и

6) селище, въ гр. Радомиръ, при „дупкитѣ“, отъ 3-увр., съ 52 дървета плодородни и вода, при съсъди: Василь Радековъ, Димитрия Петровъ, Косте Станоевъ и притѣжателя съ кѣща, оцѣнена за 100 лева,

Продаваемитѣ имоти не сѣ заложени нито продадени на друго лице но сѣ собствено притѣжане на помѣнжитѣ отгѣтници и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Българската народна банка състоящъ се отъ 1,300 лева, лихвитѣ имъ по 12% год. отъ 24 октоврий 1889 год. до окончателното исплащане, 128 л. разноси по водение на дѣлото и разноска станали по изпълнението.

Желающитѣ г-да да зематъ участие въ купуването на продаваемитѣ имоти, свободно можѣтъ да се явятъ въ канцеларията ми у гр. Радомиръ, всѣки присѣтственъ день и часъ за да надаватъ по тѣхъ.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалнитѣ оцѣнки на горѣ.

Гр. Радомиръ, 15 октоврий 1891 год.

2—(3815)—3 Пом. сѣд. приставъ: Г. Н. Чехларовъ.

Ловчанский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3342.

Подписанный, Коста Ив. Кукухчевъ, пом. сѣд. приставъ при Ловчанский окр. сѣдъ, на I-й участкѣ, на основание исполнительный листъ подъ № 1159, издаденъ отъ Ловчанский град. мир. сѣдья на 5 юлий 1891 год., въ полза на Маринчо Дочовъ, отъ гр. Ловечъ, срещу Нейко Гечовъ Згалчето, отъ сѣдний градъ, за 961 лева, лихвата имъ по 12% въ годината отъ 24 декемврий 1890 година и право за водение на дѣлото 48 лева 5 ст. и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ на интересующитѣ се, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Дър. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ длѣжникови имоти, а именно: 1) кѣща, двоетажна, въ гр. Ловечъ, въ махлата „Дръстени“, долни етажъ състои отъ една мааза, а горний отъ 2 стаи за живѣние и двѣ хашева, длѣжина 8 метра 50 с/м., ширина 3 метра 80 с/м., височина 3 метра 30 с/м., построена отъ камень и отъ дървенъ материалъ, покрита съ камени плочи, дворно мѣсто $\frac{1}{4}$ декарь, при съсъди: Мичовица Вратчанката, отъ двѣ страни пѣтъ и канарж, оцѣнена за 200 лева, и 2) лозье съ ливада, въ Ловчанското землище, на „Кървавитѣ камени“, 6 декара, при съсъди: Добри Койновъ, Христо Кѣрмакътъ и отъ двѣ страни пѣтъ, оцѣнено за 300 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ. — Желающитѣ г-да да купятъ горний имотъ, можѣтъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Ловечъ, всѣки присѣтственъ день и часъ.

Гр. Ловечъ, 18 октоврий 1891 год.

2—(3869)—3 Пом. сѣд. приставъ: К. Кукухчевъ.

Сливенский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 1007.

Подписанный, Ст. Ахтаровъ, пом. сѣд. приставъ при Сливенский окр. сѣдъ, на II участкѣ, на основание исполнительный листъ № 172, издаденъ отъ Котелский мир. сѣдья на 10 мартъ 1890 год. и съгласно ст. 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, обявямъ на интересующитѣ се, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Дър. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ една воденица, находяща се при с. Исуплий, между съсъди: Христо Николчовъ, пѣтъ, орманъ и нивата на Желю Милевъ, принадлежаща на длѣжникѣтъ по горѣпомѣнжитий листъ — Христо Николчовъ, за исплащане длѣгътъ му къмъ Котелската землед. касса.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 1000 лева.

Желающитѣ да зематъ участие въ търгътъ свободно можѣтъ да дохождатъ въ канцеларията ми въ гр. Котель, прѣзъ всичкитѣ присѣтственни часове.

Гр. Котель, 19 октоврий 1891 год.

3—(3814)—3 Пом. сѣд. приставъ: С. Ахтаровъ.

Пловдивский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 1265.

Подписанный, пом. сѣд. приставъ при Пловдивский окр. сѣдъ, на III-й исполнительный участкѣ, Н. Джаджовъ, на основание исполнительный листъ подъ № 2735, издаденъ отъ Пловдивский околийски мирови сѣдья въ полза на Димитръ Чолакиди, отъ гр. Пловдивъ, противъ Иванъ Рангеловъ и Христосъ Христовъ, отъ с. Калековецъ, за искъ отъ 669 лева и 65 ст. съ лихвата имъ и други разноси, и съгласно ст. ст. 452, 455 и 465 отъ Врѣменнитѣ Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ, че слѣдъ трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на Иванъ Рангеловъ и находящи се въ землището на с. Калековецъ, а именно:

1) една нива, отъ 3 увр., на мѣстото „Вѣхта странъ“, съ съсъди: Колю Ботевъ, Коста Костадиновъ и пѣтъ, оцѣнена за 70 лева;

2) една нива, отъ 6 уврата, на мѣстото „Геренъ“, съ съсъди: Костадинъ Николовъ, Колю Влтевъ и др., оцѣнена за 130 лева;

3) една нива, отъ 3 уврата, на мѣстото „Св. Атавасъ“, съ съсъди: Мило Арабаджията, Димитръ Гюревъ и др., оцѣнена за 90 лева;

4) една нива, отъ 8 уврата, на мѣстото „Гьопсовий мостъ“, съ съсъди: Гатю Вълковъ, Ив. Гюровъ и др., оцѣнена за 150 лева;

5) една нива, отъ 4 увр., на мѣстото „отвѣдъ Гьопса“, съ съсъди: Коста Костадиновъ, пѣтъ и др., оцѣнена за 80 л.;

6) една нива, отъ 3 уврата, на мѣстото „Кѣнчовъ-Кайнакъ“, съ съсъди: пѣтъ, Демиръ Ангеловъ и др., оцѣнена за 60 лева, и

7) една ливада, отъ 2 уврата, на мѣстото „Пѣтици-ливади“, съ съсъди: Мило Тошковъ, Никола Гачовъ и др., оцѣнена за 60 лева.

Желающитѣ да надаватъ можѣтъ да се явятъ всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гдѣто ще имъ бѣдѣтъ достѣпни всичкитѣ книжа, относящи се до настоящата продажба. — Гр. Пловдивъ, 9 октоврий 1891 год.

3—(3810)—3 Пом. сѣд. приставъ: А. Джаджовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2381.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Пловдивский окр. сждъ, на III-й изпълнителенъ участъкъ, на основание изпълнителенъ листъ под № 5449, издаденъ отъ Пловдивский окръженъ сждъ въ полза на Михалаки Каролиди, отъ гр. Пловдивъ, противъ Васко Димитровъ, отъ сжщия градъ, за искъ отъ 400 лири турски съ лихвата имъ и др. разности, и съгласно ст.ст. 452, 456 и 465 отъ Врѣмненитѣ Сждебни Правила, съ настоящето си обявямъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Васко Димитровъ, а именно: 1) една магазия, на два етаж, отъ 1500 кв. метра, съ дворъ, съградена съ камененъ и тухленъ материалъ, покрита съ керемиди, находяща се въ гр. Пловдивъ, махала „Жаджи Юмеръ“, VI часть, до съсъди: Коджа Вели, Еснафский дворъ, Т.-Пазарджикский пжтъ и р. Марица, оцѣнена за 250 лири или 5675 лева, и 2) една магазия, отъ 225 кв. метра, на единъ етажъ, отъ долъ изба, съградена съ камененъ и керпиченъ материалъ, покрита съ керемиди, находяща се въ сжщата часть на града, улица „Тахталийска, до съсъди: църковна фурна, кжщата и дюкяна на Д. Николовъ и главенъ пжтъ, оцѣнена за 150 лири турски или 3405 лева.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да се явяватъ всѣки присжтственъ день въ канцелярията ми въ гр. Пловдивъ, гдѣто ще имъ бжджтъ достъпни всичкитѣ книжа относящи се до настоящата продажба.

Гр. Пловдивъ, 19 октоврий 1891 год.

з—(3827)—з Пом. сжд. приставъ: Н. Д ж а д ж о в ъ.

ЗАПРЪЩЕНИЕ № 3038.

Подписанный, Хр. В. Загорски, пом. сжд. приставъ при Пловдивский окр. сждъ, на V-й Стремски участъкъ въ г. Карлово, обявямъ, че на основание писменната заповѣдь под № 3105 отъ 9 октоврий т. год., издадена отъ II-й Карловски мир. сждия, за обезпечение иска на Ст. Н. Кьойбашиевъ, отъ г. Карлово, срещу Кръстю Ивановъ, отъ с. Овчиларе, въ размѣръ на 42 л. турски и съгласно ст. 248 отъ Вр. Сжд. Правила, налагамъ запоръ върху доловженитѣ 3 кжса недвижими имоти, находящи се въ с. Овчиларе и землището му и принадлежащи на Кръстю Ивановъ, отъ с. Овчиларе, а именно: 1) кжща съ дворъ, 2) лѣхи, въ селото, до съсъди: Минко Ивановъ и пжтъ; 2) гюль, 10 лѣхи, до съсъди: х. Хасановий гюль и Хр. Ивановъ, и 3) гюль, 7 лѣхи, до съсъди: Кара-Ахмедовий гюль.

Гр. Карлово, 21 октоврий 1891 год.

1—(3866)—1 Пом. сжд. приставъ: Хр. В. Загорски.

ЗАПРЪЩЕНИЕ № 3048.

Подписанный, Хр. В. Загорски, пом. сжд. приставъ при Пловдивский окр. сждъ, на V-й Стрѣмски участъкъ, обявямъ, че на основание писменната заповѣдь под № 3262 отъ днесъ, издадена отъ I-то Стрѣмско мир. сждилище, за обезпечение иска на Кассабъ Ахмедъ, живущъ въ г. Карлово, срещу Енсерджи Мустафаоглу Али Уста отъ г. Карлово, а сега въ неизвѣстно мѣстожителство и съгласно ст. 248 отъ Вр. Сжд. Правила, налагамъ запрѣщение върху длъжника 1 кжща, находяща се въ гр. Карлово, улица „Сушица“, състояща отъ 4 стаи, до съсъди: Сюлюшоглу

х. Мехмедъ, Ахмедъ Базиряноглу, Шайтанъ Ахмедоглу Мустафа и пжтъ.

Гр. Карлово, 22 октоврий 1891 год.

1—(3867)—1 Пом. сжд. приставъ: Хр. В. Загорски.

ВЪЗБРАНА № 4498.

Подписанный, Н. Желеповъ, пом. сжд. приставъ при Пловдивский окр. сждъ, на IV-й изпълнит. участъкъ въ г. Станимака, съ настоящето си обявямъ, че на основание изпълнит. заповѣдь под № 2766, на I-й Конушки мирови сждия, въ полза на Илия Петковъ, отъ с. Караджово, противъ Филипъ Триандафиловъ, отъ сжщото село, въ размѣръ на 250 лева и съгласно ст. 248 отъ Вр. Сжд. Правила, налагамъ възбрана върху нивата на отвѣтникътъ, състояща се отъ 2 увр., въ Караджовското землище, въ мѣстността „Тепе-Тарла“, съ граници: пжтъ, Павелъ Георгиевъ, Д. Ивановъ и Тодоръ Колевъ.

Този имотъ е собствено притѣжане на Филипъ Триандафиловъ и не подлѣжи на отчуждение настоящий ми запоръ. — Гр. Станимака, 19 октоврий 1891 год.

1—(3859)—1 Пом. сжд. приставъ: Н. Желеповъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4358.

Подписанный, Н. Желеповъ, пом. сждеб. приставъ при Пловдивский окр. сждъ, на IV-й изпълнит. участъкъ въ г. Станимака, на основание изпълнит. листъ № 1734, издаденъ отъ I-й Конушки мир. сждия и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила, обявямъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми и послѣ 31 день ще се продажжтъ съ аукционенъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на отвѣтникътъ Атанасъ Богоевъ, като настойникъ надъ малолѣтнитѣ на покойний Попъ Атанасъ, отъ г. Станимака, а именно: единъ кжща, находяща се въ гр. Станимака, улица „Канцида“, двоетажна, въ долний етажъ 1 стая и отъ долу зимникъ и на горний етажъ 2 стаи и салонъ отъ къмъ улицата 1 дюкянъ, кжщата е построена съ дървенъ материалъ, зидовѣтѣ сж отъ камани, тухли и сурови керпичи и покрита съ керемиди и построена въ 36 кв. метра, въ двора една маза едноетажна и отъ долу изба, построена отъ дървенъ материалъ и покрита съ керемиди, въ 70 кв. метра и градина въ кжщата отъ 2500 кв. метра, съ граници: Атанасъ Богоевъ, Георги Ковачовъ, Динко Подики, Никола Тодоровъ, Священникъ Матей, отъ 2-тѣ страни Мехмедъ х. Салиоглу и пжтъ, съ първоначална цѣна 310 лева.

Този имотъ не е заложенъ никому и ще се продаде за удовлетворение искътъ на х. В. Д. П. Теофиловъ, отъ гр. Станимака, състоящъ се отъ 1800 гр. и др. разности по изпълнението.

Желающитѣ г-да да купятъ този имотъ могатъ да се явяватъ всѣкой присжтственъ день въ канцелярията ми на справка.

Гр. Станимака, октоврий 1891 год.

1—(3861)—з Пом. сжд. приставъ: Н. Желеповъ.

Трънскій сждебенъ приставъ.

ЗАПРЪЩЕНИЕ № 4926.

Подписанный, пом. сждебенъ приставъ при Трънскій окр. сждъ, на III-й Брѣзникски участъкъ, на основание изпълнителната заповѣдь № 5587/91 год., издадена отъ Брѣзникский мирови сждия въ полза на Иванъ Алексиевъ,

отъ гр. Бръзникъ, повѣренникъ на Д. В. Македонски и Ив. В. Плакуновъ, жители отъ гр. София, срещу Георги Тоневъ отъ с. Ноевци, Бръзникска околия, и Хюсеинъ Шерифовъ, отъ гр. София, за недвижимъ имотъ и съгласно ст. 248 отъ Вр. Сжд. Правила, съ настоящето си извѣстявамъ на интересующитѣ се лица, че налагамъ запоръ върху слѣдующитѣ недвижими имоти притѣжание на Хюстенъ Шерифовъ, отъ гр. София, а именно: 1) ливада, на „Столовица“, отъ 2 декара; 2) ливада, на „Крива-ливада“, отъ 1 декаръ; 3) ливада, на „Завой“, отъ 15 декара; 4) ливада, на „Сурлина“, отъ 1 декаръ; 5) ливада, на „Пекмочица“, отъ 1 декаръ; 6) кория съ ливада, „Сурлина“, стъ 1 декаръ; 7) ливада, на „Раждица“, отъ 1 декаръ; 8) нива, „Голѣма-нива“, отъ 20 декара; 9) нива, „Равлевъ-ридъ“, отъ 2 декара; 10) нива, „Лехка“, отъ 1 декаръ; 11) нива, „Локва“, отъ единъ декаръ; 12) нива, на „Ръканица“, отъ 2 декара; 13) нива, на „Бѣлчинъ-долъ“, отъ 2 декара; 14) нива, на „Полятище“, отъ 5 декара.

Горнитѣ недвижими имоти се намиратъ въ района на с. Ноевци, и не подлѣжатъ на отчуждение до сниманieto настоящето задрѣнение.

Гр. Бръзникъ, 16 октоврий 1891 год.

1—(3831)—1 Пом. сжд. приставъ: В. Димитровъ.

Софийскій сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3041.

Подписаниъ, А. Богдановъ, пом. сжд. приставъ при Софийскій окръженъ сждъ, Новоселскій участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 989/84 год., издаденъ отъ тоя сждъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Вр. Сжд. Правила, съ настоящето си обявямъ за знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Дър. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имоти на Иванъ Стояновъ и Стоянъ Николовъ, отъ Голѣма-Раковица, за удовлетворение искътъ на Българската народна банка, отъ 2100 лева, 12% лхвнитѣ отъ 18 августъ /84 год., 42 лева сждебни разности, 46 лева 54 стот. въ полза на хазната и разноскатъ по изпълненето, а именно: на Иванъ Стояновъ, кжщата въ селото, оцѣнена за 200 лева, нива на „Спасова-могила“, 20 л., нива на „Чемерлинъ“, 20 лева, нива на „Влаховъ-камякъ“, 20 лева, нива на „Орничака“, 20 лева, нива на „Обручицето“, 10 лева, нива на „Китката“, 10 лева, нива на „Китката“, 10 лева, ливада на „Двата-бука“, 25 лева, ливада на „Локвенскій-хъртъ“, 15 лева, ливада на „Пудовата-кошара“, 25 лева, и на Стоянъ Николовъ, кжщата въ селото, оцѣнена 200 лева и единъ дюкянъ за 300 лева.

Надаванието ще почне отъ първоначалното оцѣнение на нагорѣ.

Желаящитѣ да купятъ могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба всѣки день въ канцеларията ми отъ часътъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ часътъ 2—5 слѣдъ пладнѣ освѣнъ неприхителственитѣ дни.

С. Новоселци, 24 октоврий 1891 год.

1—(3830)—3 Пом. сжд. приставъ: А. Богдановъ.

Търновскій сждебенъ приставъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 1950.

На основание изпълнителний листъ № 4001, издаденъ отъ Търновскій окол. мирови сждия съгласно ст. 248 отъ

Вр. Сжд. Правила, чрѣзъ настоящето си налагамъ възбрана върху недвижимитѣ имоти на Георгия Юрдановъ, отъ с. Хотница, находяще се въ землицето на с. Хотница, за обезпечение искътъ на Недялко Колевъ, отъ с. Ресенъ.

1) нива, на „Коренацитѣ“, 12 дюлюма, съ граници: Петко Батановъ, Панаютъ Тодоровъ, Танасъ П. Георгиевъ;

2) на $\frac{1}{2}$ дюл. нива, на „Кая-бунарскій-пѣтъ“, съ граници: Георги Петровъ, Танасъ Г. Чъкьковъ и пѣтъ;

3) на $\frac{1}{4}$ отъ дюл. отъ 1 лозье, около 1 дюлюмъ, съ граници: Петко Дончовъ, Димовчетата и Дочоолу;

4) на $2\frac{1}{2}$ дюл. гора на „Мешелика“, отъ цѣлата 10 дюлюма гора, съ граници: отъ 2 страни пѣтъ и Виличко Жековъ;

5) на $1\frac{1}{4}$ часть отъ дворъ, който е около 5 дюлюма, въ сжщото землище отъ цѣлия дворъ и сжщата часть отъ постройкитѣ въ него, съ граници: Петръ Петровъ, Никола Георгиевъ, Цачито и Лазаръ;

6) на едно праздно мѣсто отъ дворъ, около 3 дюлюма, вътре въ с. Хотница, съ граници: мера, Петръ Ангеловъ, Иванъ Тодоровъ и Найденчето;

7) на 1 дюлюмъ нива отъ цѣлата която е 4 дюл., съ граници: дере, поляна, Митю Стойчовъ и Петръ Петровъ;

8) на $\frac{1}{2}$ дюл. отъ 2 дюлюма нива на друма, съ граници: Петръ Петровъ, Ангелъ Жековъ и пѣтъ;

9) на 1 дюлюмъ отъ 4 дюлюма нива, съ граници: Танасъ Ангеловъ и по около аркъ;

10) на $\frac{1}{2}$ дюлюма отъ 2 дюлюма лозье, при граници: пѣтъ, Къню Симичковъ, Митю Недевъ и Виличко Георгиевъ;

11) на $\frac{3}{4}$ дюл. нива отъ нивата, която е 3 дюлюма, на мѣстността „Бохо“, съ граници: дере, Петръ Недялковъ и ливада;

12) на $\frac{3}{4}$ дюл. отъ 3 дюлюма нива, на „Терчу“, съ граници: аркъ, пѣтъ и Атанасъ;

13) на 3 дюлюма отъ нивата 12 дюлюма, въ сжщата мѣстность, съ граници: аркъ, Стойко, дере и Ат. Геновъ, и

14) на $\frac{1}{2}$ дюлюма отъ 2 дюлюма нива, въ сжщата мѣстность, съ граници: Стоянъ Кочовъ, Петръ Ангеловъ, и Никола Ангеловъ. Горѣпомѣнитѣ недвижими имущества не подлѣжатъ на отчуждаване до снемание настоящето.

Гр. Търново, 14 октоврий 1891 год.

1—(3857)—1 Пом. сжд. приставъ: Заяковъ.

Разградскій сждебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 2222.

До господина Емрула Османовъ Езерчели, бившии ж. на гр. Разградъ, а по настоящемъ живущъ въ гр. Цариградъ (Турция).

На основание изпълнителний листъ подъ № 3271, издаденъ отъ Разградскій мир. сждия, въ полза на Ваидъ Алиевъ, изъ гр. Разградъ, срещу васъ за искъ 800 лева, поканвамъ ви въ растояние на 15-дневенъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Дър. Вѣстникъ“, да се явите лично въ канцеларията ми въ гр. Разградъ или чрѣзъ законенъ повѣренникъ и внесете горнята сума.

Въ противенъ случай слѣдъ 25 деня и споредъ заявлението на ищецътъ и съгласно ст. ст. 331 и 333 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила ще постѣпя къмъ описъ на недвижимый ви имотъ, а именно: една кжща, находяща се въ гр. Разградъ, въ участъкъ Пансионски.

Гр. Разградъ, 18 октоврий 1891 год.

1—(3858)—3 Пом. сжд. приставъ: П. Танчевъ.